

ΑΔΙΣΤΑΚΤΑ ΠΡΟΣ ΕΝΑ ΚΥΡΙΟΛΕΚΤΙΚΟ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΩΝ ΠΡΟΧΩΡΑΕΙ ΤΟ ΙΣΡΑΗΛ

ΕΜΠΡΟΣΘΟΦΥΛΑΚΗ ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΥ ΣΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΠΡΟΣ ΕΝΑ ΤΡΙΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΠΟΛΕΜΟ

Θόδωρος Μεγαλοοικονόμου

Αυτό που συχνά λέγεται για ορισμένα κοινωνικά και πολιτικά συμβάντα ότι «η Ιστορία επαναλαμβάνεται σαν φάρσα» είναι σαφές ότι δεν ισχύει πάντα. Η Ιστορία, ως επί το πλείστον, μέσα από αυτό το διαχρονικά ταξικό και εξουσιαστικό σύστημα στο οποίο ζούμε, ιδιαίτερα στην περίοδο του καπιταλισμού, επαναλαμβάνεται, μέσα από τις ίδιες, ή ανάλογες, διαδρομές, ως η ίδια, ή και χειρότερη, τραγωδία απ' ό,τι στο παρελθόν. Το γενοκτονικό σφαγείο που επιτελεί το σιωνιστικό κράτος του Ισραήλ, ως η αδιαφιλονίκητη εμπροσθοφυλακή του αμερικανικού και του ευρωπαϊκού ιμπεριαλισμού, στην Παλαιστίνη, θυμίζει όλο και πιο πολύ αυτά που οι τωρινοί θύτες υπέστησαν από το ναζιστικό καθεστώς της Γερμανίας, με το Ολοκαύτωμα να θεωρείται, για δεκαετίες, ως κάτι το μοναδικό σε όλη την Ιστορία και την μοναδικότητα του οποίου κανείς δεν επιτρεπόταν (και κανείς μας δεν διανοούνταν) να αμφισβητήσει – εκτός μόνο οι γνωστοί και μη εξαιρετέοι αρνητές του.

Αυτό, όμως, που ήδη από την αρχή της βίαιης και, σε μεγάλο βαθμό, έξωθεν επιβαλλόμενης σύστασής του, επιδιώκει το σιωνιστικό κράτος είναι ο ολοκληρωτικός εκτοπισμός των Παλαιστίνιων, από την **δική τους γη** σε άλλες αραβικές χώρες, Ιορδανία κλπ. Αυτό, που το επανέφερε ο Τραμπ με τη γνωστή δήλωσή του να εκτοπιστούν οι Παλαιστίνιοι και να γίνει η Γάζα μια «Ριβιέρα», ένα «τουριστικό θέρετρο», δεν θυμίζει «κάπως» την αρχική επιδίωξη των Ναζί (πριν καταλήξουν στην «Τελική Λύση» το 1942, εν μέσω του πολέμου που είχε ξεσπάσει σε όλη την Ευρώπη), να βρουν ένα χώρο πολύ μακρινό για τον εκτοπισμό όλων των Εβραίων από όλη την Ευρώπη, όταν έπαιζε η ιδέα της Μαγαδασκάρης;

Στα τέλη του 1940 ο επικεφαλής του Εβραϊκού Γραφείου του RSHA (Κεντρικό Γραφείο Ασφαλείας του Ράιχ) τόνιζε σε αναφορά του ότι «η τελική λύση» «θα επιτευχθεί μέσω της μεταφοράς των Εβραίων εκτός του ευρωπαϊκού οικονομικού χώρου του γερμανικού λαού,

προς μια περιοχή που δεν έχει ακόμα προσδιοριστεί». Για ένα διάστημα ως περιοχή είχε προσδιοριστεί η Μαγαδασκάρη. Τον αριθμό των Εβραίων που θα έπρεπε να μεταφερθούν τον υπολόγιζε σε περίπου 5.800.000 (βλ. SaulFriedlander, « Η Ναζιστική Γερμανία και οι Εβραίοι»).

Κάτι άλλο που θυμίζει και αποτελεί επανάληψη αυτού που υφίσταντο τότε οι Εβραίοι, είναι ο σταδιακός εκτοπισμός τους αρχικά από τις γερμανικές επαρχίες (οι δυο πρώτες, με εντολή του Χίτλερ, ήταν τα κρατίδια Βάδης και Σάαρ-Παλατινάτου, απ' όπου οι Εβραίοι μεταφέρθηκαν σε στρατόπεδα συγκέντρωσης σε μη κατεχόμενες περιοχές της Γαλλίας του Βισύ), για να επεκταθεί, με όλο και πιο βίαιους και ταχείς ρυθμούς, στη μια χώρα (που καταλάμβαναν οι Γερμανοί) μετά την άλλη, με τα γκέτο, τον εξαναγκασμό πάρα πολλών Εβραίων στη μετανάστευση, μέχρι την «Τελική Λύση» του Άουσβιτς.

Όπως, εν προκειμένω, τονίζει ο EnzoTraverso,

«ο Χίτλερ ασφαλώς δεν διέθετε, ως το 1941, ένα πολύ ξεκάθαρο σχέδιο για την εξόντωση των Εβραίων και η «Τελική Λύση» ήταν το προϊόν **μιας διαρκούς αλληλεπίδρασης ανάμεσα στο ριζοσπαστικό αντισημιτισμό και τις περιστάσεις του πολέμου**. Είναι αυτή η αλληλεπίδραση που θα γεννήσει τα στάδια, τις μορφές και τα μέσα του εκτοπισμού και της θανάτωσης των Εβραίων» (υπογρ. δική μας).

Τότε ήταν η επίθεση στην ΕΣΣΔ, που έγινε σε συγχρονία με την «Τελική Λύση», από το 1942 και μετά, στους «θαλάμους των αερίων». Σήμερα είναι οι διαρκείς δολοφονικές επιθέσεις του σιωνιστικού κράτους προς όλες σχεδόν τις γειτονικές χώρες με αποκορύφωμα την κλιμάκωση του πολέμου με το Ιράν. Τότε ήταν οι «θάλαμοι των αερίων», σήμερα, καθώς αυτή η μορφή μαζικής εξόντωσης βαραίνει ακόμα ανεξίτηλα στη μνήμη όχι μόνο των Εβραίων αλλά και όλης της ανθρωπότητας, αυτή η εξόντωση γίνεται με το διαρκές σφαγείο αμάχων, παιδιών, γυναικών, ανθρώπων που περιμένουν στη ουρά για ένα πιάτο φαγητό, με τον βομβαρδισμό νοσοκομείων και κάθε δημόσιου και ιδιωτικού χώρου. Με στόχο η κλιμακούμενη φυσική εξόντωση χιλιάδων Παλαιστίνιων, καθώς, επίσης, και οι θάνατοι από την πείνα που έχει προκαλέσει το σιωνιστικό καθεστώς, να εξαναγκάσουν τους υπόλοιπους να φύγουν από τη Γάζα προς τις γύρω αραβικές χώρες: ο στρατηγικά επιδιωκόμενος στόχος από την εποχή της Νάκμπα, το 1948, που στις μέρες μας έχει πάρει αυτές τις ακραίες μορφές που καθημερινά βιώνουμε.

Γι' αυτό και οι όποιες «ίσεις αποστάσεις», που βάζουν στο ίδιο κάδρο των ευθυνών και την Χαμάς, με την επίθεση της 7 Οκτώβρη 2023, δεν κάνουν άλλο από το να δικαιολογούν, έμμεσα ή άμεσα, το σφαγείο που επιτελεί το σιωνιστικό καθεστώς στη Γάζα. Για όποιον, όμως, στοιχειωδώς γνωρίζει το τι υφίσταντο όλα αυτά τα χρόνια οι Παλαιστίνιοι στη Γάζα, μια καθημερινή ζωή **χωρίς κυριολεκτικά δυνατότητα ζωής**, τότε μπορεί εύκολα να δει πώς, αυτός ο **εννοιολογικά άκρως διευρυμένος** από τους απανταχού ιμπεριαλιστές όρος «**τρομοκρατία**», είναι απόλυτα κατανοήσιμος και εν τοις πράγμασι **δικαιολογημένος** για ό,τι έκανε η Χαμάς στις 7 Οκτώβρη. Όταν κάποιος ζει μια ολόκληρη ζωή με σφιγμένο όλο και πιο πολύ το λουρί γύρω από το λαιμό του, είναι φυσικό και απολύτως κατανοητό και λογικό ότι θα κάνει το οτιδήποτε για να ξεσφίξει το λουρί και να σώσει τη ζωή του. Κάθε δράση των «από κάτω», ακόμα κι' όταν εμπίπτει στις βεβιασμένες πολιτικές επιλογές και πρακτικές που σηματοδοτεί ο «καθαυτό» ορισμός της «τρομοκρατίας» (κάτι που δεν ισχύει εν προκειμένω για την Χαμάς), είναι δράση που η πηγή της, η ρίζα της, είναι στη διαρκή καταπίεση, στην τρομοκρατική διακυβέρνηση που ασκούν οι «από πάνω» σε όλες τις πτυχές της ζωής των «από κάτω». Άλλωστε, μην ξεχνάμε ότι η Χαμάς έγινε κυβέρνηση μετά από **κανονικές εκλογές το 2006**, αποτέλεσμα που το σιωνιστικό κράτος και καμιά κυβέρνηση της Δύσης ποτέ δεν αναγνώρισαν. Η απάντηση του σιωνιστικού κράτους σ' αυτό το εκλογικό αποτέλεσμα ήταν η κλιμάκωση των πρακτικών του απαρτχάιντ, οι εκτοπισμοί, η καθημερινή βία.

Η επίθεση που τώρα το σιωνιστικό κράτος εξαπέλυσε στο Ιράν, μια επίθεση σε συμφωνία και στα πλαίσια των στρατηγικών σχεδιασμών των ΗΠΑ και της ΕΕ (παρόλες τις μεταξύ τους διαφορές και τις επίπλαστες και ψευδοανθρωπιστικές διακηρύξεις κάποιων εξ αυτών), κλιμακώνοντας στο έπακρο τη φωτιά που έχει ήδη ανάψει σε όλη τη Μέση Ανατολή, μια φωτιά ανάμεσα στις πολλές που οι ιμπεριαλιστικοί ανταγωνισμοί ανάβουν, τη μια πίσω από την άλλη και που όλες μαζί έχουν ανοίξει το δρόμο προς **μια μεγάλη πυρκαγιά ενός τρίτου παγκόσμιου πολέμου,*** εγκυμονεί την κλιμάκωση στο έπακρο του προαποφασισμένου γενοκτονικού πλάνου του Νετανιάχου και όλου του φασιστικού του επιτελείου για την πλήρη και οριστική έξωση/εξόντωση όλων των Παλαιστινίων στη Γάζα (όπως και άλλων στα γύρω, υπό διάλυση, κράτη). Σε μια στόχευση αντίστοιχη της «Τελικής Λύσης», όσο κι αν η συμβολική και παραδειγματική(και ταυτόχρονα έμπρακτη) εφαρμογή της δεν είναι τώρα οι «θάλαμοι των αερίων», αλλά οι μαζικές δολοφονίες πεινασμένων ανθρώπων που περιμένουν στην ουρά για μια μπουκιά φαγητό.

Η κουλτούρα και οι πρακτικές του Ναζισμού τις οποίες βίωσαν οι Εβραίοι, οι Ρομά, οι κομμουνιστές, οι ομοφυλόφιλοι, οι ψυχικά ασθενείς, με πρωτοφανή στην ιστορία δολοφονικό τρόπο, δεν έπαψαν ποτέ να είναι στην εργαλειοθήκη των ιμπεριαλιστών και των

εκτελεστικών τους οργάνων, όπως οι σιωνιστές του στημένου από τους Άγγλους και Αμερικάνους ιμπεριαλιστές κρατους του Ισραήλ, οι οποίοι έχουν «εσωτερικεύσει» και επιτελούν αυτό που οι Εβραίοι υπέστησαν στις αρχές της δεκαετίας του 40. Ευτυχώς που υπάρχουν και αρκετοί, όχι λίγοι, Εβραίοι που πάνε κόντρα σε αυτό το νέο Ολοκαύτωμα που επιτελεί ο σιωνισμός στην Παλαιστίνη.

Χωρίς επαναστατικά κινήματα με ολόπλευρα χειραφετητικό χαρακτήρα και με στόχευση όχι απλώς στη διαμαρτυρία αλλά στην **ανατροπή του καπιταλισμού** στη μια χώρα πίσω από την άλλη, η πορεία προς ένα νέο παγκόσμιο όλεθρο είναι προδιαγεγραμμένη και αυτό που υφίστανται σήμερα οι Παλαιστίνιοι θα έρχεται κάθε μέρα όλο και «πιο κοντά μας».

20 Ιουνίου 2025

Θ. Μεγαλοοικονόμου

---

*Αυτό δεν είναι «τρομολαγνεία» καθώς με παρόμοιους τρόπους είχε ανοίξει ο δρόμος προς τον πρώτο και τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, την ίδια μάλιστα στιγμή που, τώρα, όλες οι χώρες, όχι μόνο η ΕΕ, αλλά παντού, προετοιμάζονται αυξάνοντας δραστικά τις δαπάνες για εξοπλισμούς. Φωτιές παντού, που εδώ και χρόνια εγκυμονούν το μέλλον που ήδη ζούμε. Φωτιές που έχει ανάψει η καπιταλιστική παγκοσμιοποίηση, με αμέτρητους καθημερινά νεκρούς, στο Σουδάν, στο Κογκό, στο Νίγηρα και σε πολλές άλλες χώρες. Αλλά κανείς δεν μιλάει για όλες αυτές, τις όλο και πιο πολλές, διαιωνιζόμενες σφαγές, μακριά από το «βλέμμα του Ευρωπαίου», παρά μόνο (και όχι πάντα) όταν κάποιος από εκεί πρόσφυγες συναντούν τελικά το θάνατο, από τον οποίο έλπιζαν να διαφύγουν, με τις απωθήσεις από τα λιμενικά σώματα της ΕΕ και τους χιλιάδες πνιγμούς στα «αφιλόξενα νερά» του Αιγαίου και όλης της Μεσογείου.